

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 11. Deo longè decentiùs conuenire, vt aquis plectat reos, quām
hominibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](#)

252 Cap. IX. Aquis in pœnam uti Deum;

pacarias, apud Dominum, & conciliatrices.
Huius igitur imitatione, ad aquas lachry-
marum configiamus, non insiliamus in
Barathrum desperationis.

§. XI.

Deo longè decentius conuenire, ut aquis ple-
cat reos, quam hominibus.

Quanquam mihi nunc non est animus,
vel Caios, vel Cainos agitare, aut de eri-
gendis illis in spem, disputare. Illud ostendendo,
hominum peruersa ingenia, aquas in
utilitatem maximam à mundi Conditore
datas, in suam ipsorum perniciem conuer-
tere, & se ipsos aquis plectere; cur ergo in-
dignantur, si id erga illos faciat Deus, qui
illos plectendi jus habet, ac potestatem? Illi
id, cum scelere faciunt, Deus cum laude.

Athenæ.
us lib. 10. Cleomenes Methymnæorum tyrannus le-
nas, in saccis ligatas, submergi curabat, &
laudabatur. Tot lenas, & lenones, & leno-
cinantes alit terra, & non plectat aqua, ju-

Prou. 19.
29. dice Deus? à quo parata sunt derisoribus iu-
dicia. Augustus Cæsar pædagogum mini-
strósque Caij filij, per occasionem vale-
tudinis, mortísque eius, superbè auaréque
in prouincia, grassantes, oneratos graui-
pondere, ceruicibus, præcipitauit in flu-
men.

men. Quod factum inter gloriæ illius decora numerabatur. Et hæsitabimus, trutináque nostra dignum célébimus, si quem, permittente Dœo, aquis häustum audiamus? Quis præscribet, vt ignibus potius, aut ferro vtatur, si quem, per aquas vult ad se euocare? aut in fluvio, non in rogo punire? Siquidem *judicium à Domino egreditur singulorum*. Qued si agnoscerent aquis læsi, non essent inusca illa insipientiores, impatientioresque, quæ in carnium ollam decidit, & moriens dixit: *Ego tantum bibi, & comedi, & iani, ut hunc satura exitum ferre haud molestè debeam*. Cordati est, id quod necesse est, ferre, & boni consulere.

§. XII.

Serui, aquarum metu, in mendacio, deprehensi fabula.

Alia fabella est lepida, & ad mores poliedos huic loco admodum idonea, de domino ac seruo, vñā iter faciētibus. Ibi seruus, vt sibi, apud herum, locum nomētiq[ue] faceret, multa admodum jactanter menda- citérque narravit, vidisse se, cùm variass terras peragraret. Occurrit equitantibus, transuersâ viâ, fugiens vulpes: qua conspecta, *Magna erat hac vulpes*, ait Dominus.

Cui